

ning, og jeg vil gøre mit yderste, for at Arbejdet ude i Amtskommissionerne kan gaa saa godt som muligt ogsaa under de nye Formænds Ledelse. Jeg vil nødig udsætte mig for Misforstaaelser, naar jeg tager Ordet i denne Sag, og havde derfor ønsket ikke at komme til at tage Ordet. Det ærede Medlem for Sorø Amts 2den Valgkreds (Poul Christensen) har imidlertid villet det anderledes. Nuvel da, saa vil jeg ytre mig lidt mere indgaaende om den Ting.

Det ærede Medlem paastaar, at det i Virkeligheden er mig, der har afskediget de 8 Kommissionsformænd. Saa dristig er det ærede Medlem — det ærede Medlem kan ikke lide, at man siger saa fripostig —, at han vover her i Tinget, i en offentlig Debat, at paastaa, at det i Virkeligheden er mig, der har afskediget de 8 Kommissionsformænd, og denne meningsløse Paastand begrundet det ærede Medlem ved at henvise til, at en Bestemmelse, som fandtes i Husmandsloven af 22. April 1904, ikke er genoptagen i Loven af 30. April 1909, den Bestemmelse nemlig, at Medlemmer af de hidtidige Kommissioner skulle vedblive at fungere i Henhold til Lovens § 1 indtil Udløbet af deres Funktionstid. Denne Bestemmelse fandtes i Loven af 1904. Det ærede Medlem siger, at jeg har undladt at genoptage denne Bestemmelse i det Forslag, jeg fremsatte for det høje Ting, og dermed er i Virkeligheden, siger det ærede Medlem, mit Medansvar for det, det ærede Medlem har præsteret, givet. Det ærede Medlem tager fejl i Henseende til Udgangspunktet. Det er i og for sig underordnet, at det ærede Medlem tager fejl, men han tager fejl.

Det er ganske urigtigt, naar det ærede Medlem paastaar, at jeg har udeladt denne Bestemmelse ved Fremsættelsen af Forslaget her den 17. November 1908. Nej, den Bestemmelse, der fandtes i Loven af 1904, fandtes ogsaa i Regeringsforslaget af 17. November 1908. Naar det ærede Medlem vil se efter, vil han finde den i Tillæg A. for 1908—09, Sp. 2769, og han vil se, at Bestemmelsen staar som andet Stykke i Forslagets § 26. Dette blev imidlertid stemt ud ved anden Behandling her i Folketinget paa Forslag ikke af mig, men af Udvalget. Nogen Begrundelse af, hvorfor det blev stemt ud, findes ikke i Betænkningen og heller ikke i Tidenden. Jeg antager, at naar denne Sag er gaaet saa ganske stille, som den gik, beror det paa, at der har fundet Samraadsforhandlinger Sted mellem Udvalget og Ministeren mel-

lem første og anden Behandling, og man har været enig om, at eftersom Kommissionernes Sammensætning herefter vilde blive en væsentlig anden end tidligere, var det rigtigst at bringe Funktionstiden for samtlige Medlemmer og Kommissionsformænd til Ophør paa samme Tid. Derom foreligger imidlertid intet, hverken i Betænkningen eller i Tidenden.

Men det, som det altsaa her er mig om at gøre at faa slaaet fast, er, at det ærede Medlem paastaar noget, som er i Strid med Sandheden og de faktiske Forhold, naar han siger, at jeg allerede ved Regeringsforslaget af 17. November 1908 har givet Grundlaget for det, der er sket siden. Jeg tilføjer, at dette Forhold er ganske underordnet. Thi der er neppe noget Medlem her i Tinget — undtagen netop det ærede Medlem —, eller noget Menneske udenfor denne Sal, der vil vove den Paastand, at den Omstændighed, at Funktionstiden for samtlige tidligere Kommissionsformænd bringes til Ophør paa samme Tid, giver Grundlaget for eller er Aarsagen til, at 8 Kommissionsformænd faa deres Afsked med 3 Dages Varsel, medens 13 ikke faa deres Afsked, men blive genudnævnte. Loven er jo ens for alle de 21. Udeladelse eller Gentagelse af den Bestemmelse, der fandtes i mit Forslag § 26, andet Stykke, maa virke paa samme Maade overfor de 13 som overfor de 8, saa den Omstændighed, at denne Bestemmelse er falden ud, ikke paa mit Initiativ, men sandsynligvis efter Samraad mellem Udvalget og mig, kan ikke af det ærede Medlem paaberaabes med nogen som helst Grund som noget Medansvar, nogen Meddelagtighed i det ærede Medlems administrative Fremfærd. Jeg behøver i saa Henseende blot at pege paa denne simple Ting, dette selvfølgelige, at hvad enten denne Bestemmelse er der eller ikke er der, maa det have den samme Virkning, den samme Følge overfor samtlige 21 i Henseende til, om de kunne genudnævnes, naar deres Funktionstid udløb, i det ene Tilfælde samtidigt, i det andet paa forskellige Tidspunkter. Det ærede Medlems Paaberaabelse af Bestemmelsens Udeladelse er saa topmaalt meningsløs, at en videre Inødegaaelse deraf turde være overflødig, og jeg skal da heller ikke spille mere Tid derpaa.

Nej, det, som det her drejer sig om, er ikke, om det ærede Medlem har haft formel Kompetence til at afskedige de paagældende Kommissionsformænd. Det ærede Medlem kunde have afskediget dem alle